

Földet kínál neked, honvéd
 S elküld messzi ukrán földre.
 Míg otthon, jó magyar földön,
 Maga ül az öröködbe.
 Fogd a fegyvert jól öködbe!

Messzire küld martalócnak,
 S otthon kirabolja házad,
 Te itt vérzel, ő ott hízik,
 Neki sarc, neked gyalázat,
 Csúf halál s örök gyalázat.

Térj eszedre magyar honvéd,
 Honod védni ha esküdtél,
 Haramiahad hazádon;
 Siess haza, védekezzél.
 Siess haza, jön a nagy tél.

Jön a nagy tél, nagy orosz tél,
 Bitorló rablóknak nem jó.
 Neked se jut több föld itten
 Csak egy sírgödörnek való,
 S befújja az utat a hó.

A mi erőnk ma még nem annyira mesterségbeli értékeinkben rejlik, mint inkább abban, hogy mi képviseljük a világ első szocialista államának művészetét. Minekünk jutott osztályrészül az a szerencse, hogy beszélhetünk az embereknek a szocialista életről és arról, hogyan vívtuk azt ki. Minekünk jutott elsőnek osztályrészül, hogy — noha még csak gyermekesen tökéletlenül — olyan szavakat hozunk az emberiség művészi fejlődésébe, amiket az elmúlt korok művészei közül még a legnagyobbak sem mondhattak ki.

Alexandr Fagyéjev